

Korrektorok

Szemükből élnek a betűk fekete utcáiban
idegen gondolatok legelőin,
az ólom hálóiiban.

Szemvilág-lépteikkel vánszorognak ólomjárdák hosszán
szemvilág-léptekkel ereszkednek alá lépcsők kanyarján.
Egy-egy bekezdésnél, mint élénk keresztutak fölött,
az égők szálaiban röhög le napjuk:

nap-égők
nap-égők
járnak ma éjjel
hidegen
nedves legelőkön,
utaznak ma éjjel
fáradt szemmel,
mely egyenesen áll
a fekete utcák meredékein.

Éjhosszat perlekedésben a géppel s emberekkel
halmozzák az ólomsorccskákat a betűk koporsóiba
pusztán szemükkel,

e sírásók, kik gyászmenet nélkül és gyűlölettel cseppentik
ólonba az emberi gondolatokat, — villanyégők napvilága mellett

kiigazítják az ügyetlen kezeket, gyöngye agyakat, rövidlító szemeket
pusztán szemükkel, csak a szemükkel,
és merengnek az ólom cincogása közben tiszta lapokról
melyeken nincsenek ma éjjel szerencsétlenül horgonytvetett betűk
a partokon
amelyek úsznak a fekete utcák fekete meredékeivel.

A fáradtság szele elborítja olykor a recehártyát
és ilyenkor remegő sávbán felragyog a halvány kurzív
megremegnek súlyosan a címek fekete csuhájukban
mint sötét boltívek megringó oszlopok fölött.

Ködben úszik a szem,
nyöszörögnek az éles kerekék alatt
az ólom-lépcsők: valakinek a gondolata
megfelelve
a m e t t e u r kezében
várja feltámadását.

Zajtalanul, a tördelő csipeszek megtámadják a gép sárga szívét,
zajtalanul elmerül a vaskéz az ólom tavába.

Hosszú az út az ő szemükhöz
és ki tudja, hány idegen kéz
keresztezi egymást e reszketeg úton.

Szemükből élnek a betűk fekete utcáiban
az idegen gondolatok legelőin, az ólom hálóiiban.

(Fehér Ferenc-fordításai)

GYÚRO SNAJDER